

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์: การใช้บทเรียนโปรแกรมในการสอนภาษาไทย เรื่อง "ชนิดของคำในภาษาไทย" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อผู้เขียน: นางสาวสุทิน สุทธิสมบูรณ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต: สาขาวิชาประถมศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภวัฒน์	ชื่นชอบ	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ไพบูลย์	อุบันโน	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ วิภา	วโรตมะวิชญ	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรมภาษาไทย เรื่อง "ชนิดของคำในภาษาไทย" ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 และเปรียบเทียบพัฒนาการ การเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมที่สร้างขึ้น การสร้างบทเรียนโปรแกรมครั้งนี้ครอบคลุมเนื้อหาชนิดของคำในภาษาไทย 7 เรื่อง คือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน โดยอิงแนวคิดการสร้างของไลซอท์และวิลเลียม (Lysaught and Williams) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ 1. กำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน 2. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครูและเนื้อหาที่เหมาะสม 3. ตั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของแต่ละเรื่อง 4. เขียนบทเรียนโปรแกรมแบบเส้นตรงเน้นกรอบแบบสร้างคำตอบ 5. ปรับปรุง 6. ทดลองภาคสนาม 7. หาประสิทธิภาพ

บทเรียนโปรแกรมนี้ใช้เวลาสอนทั้งหมด 21 คาบ แบ่งออกเป็น 7 ครั้ง ๆ ละประมาณ 3 คาบ มีการทดสอบ 2 ครั้ง คือ ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนอนุบาลลำปาง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง โดยดำเนินการทดลอง 3 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่งกับนักเรียน 7 คน ที่มีระดับผลการเรียนปานกลางค่อนข้างอ่อน ของห้อง ป.6/4 โรงเรียนอนุบาลลำปาง ครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มเล็กกับนักเรียน จำนวน 35 คน เรื่องละ 5 คน ที่มีระดับผลการเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน ของห้อง ป.6/4 โรงเรียนอนุบาลลำปาง การทดลองทั้ง 2 ครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อปรับปรุง แกไขบทเรียนโปรแกรม ครั้งที่ 3 เป็นการทดลองภาคสนามกับนักเรียน ห้อง ป.6/3 โรงเรียนอนุบาลลำปาง จำนวน 46 คน ที่มีระดับผลการเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม และเปรียบเทียบพัฒนาการ การเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม

ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.20/90.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ สำหรับการพัฒนาการการเรียนรู้ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

Thesis Title: Use of Programmed Instruction in Teaching
 "Types of Words in Thai" for Prathom Suksa 6
 Students

Author: Mrs. Sutin Suttisomboon

M. Ed. : Elementary Education

Examining Committee:

Assist. Prof. Supawat	Cheunchob	Chairman
Lecturer Paiboon	U-panno	Member
Assoc. Prof. Weena	Warotamawit	Member

Abstract

This study was designed to construct an instructional program on "Types of Words in Thai" for Prathom Suksa 6 students and, at the same time, establish its effectiveness using the standard 90/90 effectiveness criterion. In addition, student learning achievement scores prior to and after this constructed program-based instruction were compared.

The construction of this program was based on Lysaught and Williams steps which covered 1) identifying proper contents; 2) examining curriculum, teacher manual and proper contents; 3) establishing general and behavioral objectives for each topic; 4) writing a linear instructional program as frame for constructing answer items; 5) refining the program; 6) field trying the program; and 7) establishing effectiveness.

The instructional time required 21 periods divided into 7 parts, 3 periods each. Two periods were devoted to pre and posttesting.

Study sample comprised Prathom Suksa 6 students of Lampang Provincial Kindergarten School during the 1992 academic year. The school is under Muang Lampang District Office of Primary Education, Lampang Province. There were 3 experiments altogether. Experiment 1 involved 7 students on a one-to-one instruction basis. These students, from 6/4 class, were classified as fair-to-slow learners. Experiment 2 involved 35 students from the same class comprising smart, fair and slow learners. Seven 5-student groups were taught different topics. The purpose of this experiment was to improve the constructed program. Experiment 3 was a field trial conducted on 46 6/3 class students comprising smart, fair and slow learners. The purpose of this particular experiment were to establish the program's effectiveness and compare pre- and post-instruction learning achievement.

Findings were that the constructed program was 90.20/90.40 effective, higher than set criterion. As regards learning improvement it was found that pre- and post-instruction achievement scores were different at the .01 significance level.